

10. fejezet - Az utazás előkészületei

A Merengő-völgybe érkezve mindhárman felidéztek a jól ismert címet, majd megindultak az előbukkanó ház felé.

Harry és Ron kissé lemaradva követte a sietős léptekkel haladó bájitalmestert, akinek figyelmét egyáltalán nem kerülte el a két fiú beszélgetése.

- Nagyon klassz, hogy velünk jön Pandora is - szólalt meg Harry lelkesen. - Majd meglátod, milyen szuper meséket tud! És ahogy előadja őket... Szinte látom magam előtt az egészet, mintha moziban lennék...

- Mi az a mozi? - kérdezte Ron gondterhelten.

- Majd meglátod. Elmegyünk egyszer, még mielőtt elutazunk, jó? Szerintem Ginny és Hermione is élvezni fogja.

- Hú, az jó lenne - derült fel barátja arca. - Azért arra kíváncsi leszek, mit szólt hozzá Pandora, hogy velünk jöhet.

- Szerintem még semmiről sem tud. Nem is biztos, hogy lesz kedve hozzá. Azok után, amin keresztülment, nem csodálnám, ha esze ágában sem lenne sötét varázslók közelébe mennie.

- Tuti, hogy Piton valami varázslattal veszi rá majd - súgta halkan Ron. - Szegény. Ha egy kis épp esze van, gyorsan lelép innen, mielőtt még jobban belekeveredik.

Piton a pillanat tört része alatt fordult meg, és kapta elő a pálcáját.

- Eszedbe ne jusson beleártani magad a dologba, Weasley! - csattant fel. - Nem ajánlom, hogy tönkretedd, amit eddig elértem!

- Nem úgy gondoltam... - visszakozott zavartan Ron, miközben megdelejezetten bámulta a rászegezhető varázspálca hegyét.

- Biztos vagyok benne, hogy minden rendben lesz - állt a két varázsló közé határozottan Harry. - Ahogy én ismerem, Pandora velünk fog jönni, még hozzá szabad akaratából.

Piton vetett még egy gyilkos pillantást a Weasley fiúra, majd lobogó talárral megfordult. Miközben feloldotta a védelmi varázslatokat a ház ajtaján, azon morfondírozott, vajon úgy lesz-e, ahogy Harry gondolja. El sem tudta képzelni, hogy fog reagálni a boszorkány, amikor hamarosan kész tények elé állítja.

Pandora a rózsakertben olvasott, amikor megérkeztek. Rögtön észrevette őket, nyomban becsukta az ölében tartott vaskos könyvet, és eléjük indult. Amikor összetalálkoztak a könyvtár előtt, örömmel üdvözölte a fiúkat, és Pitonnak is jutott egy halvány mosolyt. A bájitalmester csak kimérten biccentett felé, majd széles mozdulattal kitarta előttük a dolgozószoba ajtaját, mindnyájukat beinvitálva.

Ezúttal kissé szűkösnek tetszett a helyiség, bár nem annyira, mint amikor Piton emlékében voltak, és még egy bájitalmester állt mellettük. Harry vetett egy pillantást Albus Dumbledore és Arduunia éppen szunyókáló portréira, azután előzékenyen elővarázsolt még egy széket a jókora, oroszlanlábakon álló íróasztal innenső oldalára, hogy mindannyian helyet foglalhassanak.

Pandora körbejáratta kíváncsi tekintetét az arcokon, míg végül Piton zárkózott, mégis sokatmondóan feszült vonásain állapodott meg pillantása. Amikor megszólalt, egyenesen neki címezte szavait.

- Bármit is akar mondani, szeretném, ha nem köntörfalazna. Tudja, hogy kizárólag az őszinteséget értékelem. - Azon a komoly, céltudatos hangon beszélt, melyet úgy látszik, kizárólag a hivatalos, vagy veszélyes helyzetekre tartogatott.

- Ahogy óhajtja. - Piton mély lélegzetet vett, és valóban a tárgyra tért. - Amint már hallhatott róla, pontosan egy hét múlva részt kell vennem egy jelentős nemzetközi bájitaltani konferencián. A rendezvényt a Durmstrang Mágusképző Akadémián tartják, és bár személyre szóló, hivatalos meghívót kaptam, mint minden magasan képzett bájitalmester, utazásom valódi célja egészen más: Az utolsó ismert halálfalók felderítése, és a nekik állítandó csapda megtervezése. Ahhoz azonban, hogy végre tudjam hajtani a feladatomat, meg kell törni a Megszeghetetlen Esküt, amit Narcissa Malfoynak tettem. - Végigpillantott a három feszülten figyelő arcon, majd pillanatnyi szünet után folytatta. - Ma délután derült ki, hogy a megbeszélte két aurorgyakornokon kívül még egy kísérőt adott mellénk az Aurorparancsnokság. Talán nem véletlen, és Dumbledore professzort nyomban kérdőre is vonom miatta, amint felébred, hogy éppen egy közeli ismerőst jelöltek ki, hogy felügyelje a küldetést. Az illető régebben a Főnix Rendjének tagja volt, és szerencsére úgy néz ki, sikerült elintézni, hogy mégse tartson velünk.

- Akkor hát mi a probléma? - kérdezte Pandora, miközben megpróbált a férfi maszkszerű vonásai mögé látni.

- Mivel úgylátás inkognitóban utazunk, azt szeretném, ha helyette maga jönne velünk, hogy elvégezze az eskü megtörését, amint alkalom adódik rá.

Pandora összefonta maga előtt karjait, és némán Piton fekete szemébe fúrta pillantását. Számított valami ilyesmire, most mégis úgy döntött, kívárja, mi következik még. A varázsló arca szinte kővé dermedt a várakozástól, és a boszorkány érezte, hogy csak egy hajsza válaszítja el attól, hogy legilimenciát használjon a válasz megtudásához.

- Tudom, hogy nem szívesen keveredik bele ilyen veszélyes kalandba, és valóban megígértem, hogy nem kell ilyesmit tennie, de szeretném, ha újra mérlegelné az álláspontját - folytatta Piton. - A kutatás során kiderült, hogy sokkal bonyolultabb a varázslat, mint hittem, és szükségem van magára a végrehajtásához. - Kutatóan fürkészte a nő finom vonásait, és megpróbálta kiolvasni a választ az ezüstös tekintetből.

- Erről ugyan nem beszéltünk még, de gondoltam, hogy ez lesz a vége - sóhajtotta a boszorkány. Néhány pillanatig komoran maga elé meredt. - Amikor megtudtam, miért jöttek el hozzám, valahol már sejtettem, hogy nem kerülhetem el a sorsomat: Nem temetkezhetem el örökre a világ elől, és egyszer végül szembe kell néznem apám halálával. Valójában hálával tartozom azért, amiért kikökkentettek eddigi remete-életemből. Időközben arra is rájöttem, mi a dolgom: A lehető legtöbbet kell kihoznom apám kutatásaiból, hogy értelmet nyerjen sok éven át végzett áldozatos munkája, és hasznára legyen annak, akinek valóban szüksége van rá.

A két fiú reménykedve csüngött szavain, csak Piton ült továbbra is rezzenéstelenül.

- Ha ehhez az kell, hogy magukkal tartsak, akkor így teszek.

Harry és Ron megkönnyebbülten lélegzett fel, és széles vigyor terült el arcukon.

- Köszönöm - felelte Piton. Csak elmélyülő légvétele tanúskodott róla, hogy egy ideig visszatartotta a lélegzetét. - Igyekszünk a legkevesebb kellemetlenséget okozni önnek az út során, és természetesen továbbra is kezességet vállalok a biztonságaért, bármi történjék is.

- Nem várok el különleges bánásmódot. Amit vállaltam, azt a kötelességtudat diktálja. Azon felül, amit apám munkája megkövetel, szem előtt tartom, hogy ön is megvédett engem. Szeretném viszonzni a szívességet.

Piton feleslegesnek tartotta, hogy több szót vesztegessenek a témára, így hát elővette a minisztériumban kapott borítékot, és folytatta a tudnivalók sorolását.

- A Bűvölt Bájitalok Kutatása és Keverése Konferencia pontosan egy hétit tart. Tehát hétfőn reggel indulunk. A zsupszkulcs a Durmstrang Mágusképző Akadémia közelében lévő fogadótérre visz majd, ahonnan egyenesen az iskola fogadócsarnokába jutunk. Ott már várni fognak ránk, akárcsak a többi vendégre. Minden meghívott fél vihet magával néhány inast, vagy tanoncot, így ezek szerint kell kiosztanunk a szerepeket. - Lesújtó pillantása a két fiún állapodott meg. - Gondolom, nem szükséges részleteznem, kinek milyen szerepet szánok.

Ron fintorogva barátjára pillantott, akin azonban nyoma sem volt ellenkezésnek várható státusza miatt. Úgy tűnt, Harry nagyon komolyan veszi a küldetést, és szó nélkül vállalja a vele járó áldozatokat is.

- A regisztráció után általában megmutatják a szálláshelyet, majd körbevezetik a vendégeket az iskolán, együttal bemutatva a látnivalókat is.

- Máskor is részt vett már ilyen rendezvényen? - kérdezte Pandora, kihasználva a lélegzetvételnymi szünetet.

- Még diákként volt szerencsém elkísérni Horatius Lumpsluck professzort, aki előszeretettel vitt magával egy-két kiemelkedően tehetséges diákot, amikor meghívták. - Piton Harryre vetett sokatmondó pillantása sejteni engedte, hogy csakis Lily Evans lehetett a másik kiválasztott. - Régebben évente megrendezték a konferenciát, de a háború miatt az utóbbi időben nem hívtak meg európai résztvevőket. A legtekintélyesebb professzorok délelőtt előadásokat tartanak majd, délutánként pedig bemutató főzés keretében ismertetnek egy-egy speciális, újonnan kifejlesztett, ráolvasással készülő bájitalt.

- Remélem, nekünk nem kell ezeket végigülni - morogta maga elé félhangosan Ron, de Piton villámzó tekintete láttán torkán akadt a zsörtölődés.

- Természetesen kötelesek vagytok jelen lenni, és végig jegyzetelni, hiszen mindenki azt feltételezi egy magas rangú bájitalmester inasáról, hogy mesterét követve ugyanerre a pályára készül. - A fiú fülig vörösödött, de behúzta a nyakát, és nem felelt vissza. A férfi Pandorához fordult. - Ön tanoncként fog szerepelni, és nekem asszisztál majd, ha nincs ellene kifogása.

- Természetesen vállalom a feladatot. Ezek szerint maga is tart bemutató főzést? - kíváncsiskodott Pandora.

- Igen. Nagy megtiszteltetésnek számít, hogy aránylag fiatal korom ellenére engem is felkértek rá - felelte Piton kissé kihúzva magát.

- Fiatal? - súgta barátjának szemeit kételkedően forgatva Ron.

- A bájitalmesterek átlagéletkora rendszerint meghaladja a száz évet - válaszolta kimerően Piton.

- Nekünk is főzni kell majd mindenki szeme láttára? - szörnyülködött Ron, akit már a gondolatra is kirázott a hideg.

- Ha fel akarnám robbantani a Durmstrangot, akkor Tonkst is magunkkal vinném - húzta fel lenézően szemöldökét a férfi. - Weasley, a te dolgod annyi lesz, hogy utánam hozod az üstöt, és a kész bájitalokhoz szükséges fiolákat. Nem akarlak képességeidhez mértén túlterhelni. - Ron arca ismét elvörösödött, de továbbra sem mert megjegyzést tenni. - Potter, te fogod előkészíteni az alapanyagokat a főzéshez. Talán fejlődte már annyit, hogy megbirkózol a minőségi aprítás, porítás, préselés és szeletelés műveleteivel. - Pillantása a nőre vándorolt, és elmerült egy pillanatra az élénk, érdeklődő tekintetben. - Pandora, ön fogja adagolni a hozzávalókat az előadásom alatt, szigorúan az utasításaim szerint. Eddig tapasztalt precizitása alapján meg merem kockáztatni, hogy megbízzak önben.

- Mit fogunk elkészíteni? - kíváncsiskodott Harry magára vonva a férfi figyelmét, aki így nem vette észre a boszorkány enyhe zavarát. - Jó lenne tudni, mire számíthatunk. Végül is nem akarjuk leégetni a kollégái előtt...

- A *Cruciatus* átok utóhatásait megszüntető főzetet szándékozom bemutatni.

- Azt hittem, hogy az szigorúan titkos - döbrent meg a fiú.

- Olyan főzettel kell előállnom, ami saját fejlesztésű, speciális kapcsolatban áll valamilyen sötét varázslattal, mégis teljesen legális, és erkölcsileg megkérdőjelezhetetlen. Ami mégis komoly érdeklődésre tarthat számot a halálfalók és más sötét varázslók körében.

- Ez a főzet valóban létezik? - Pandora hitetlenkedve bámulta Pitont. - Tisztában van vele, hogy rengeteg varázslót és boszorkányt megmenthetne vele a szellemi pusztulástól?

- Sajnálatos módon ez a bájital csak a *Cruciatus* átok elszenvedése utáni huszonnégy órában hatásos. Ilyenkor még vissza tudja fordítani a hatását. Valójában az idegrendszert túlstimuláló fájdalominger és az ebből adódó maradandó károsodás megszüntetésére szolgál.

Harrynek önkéntelenül eszébe jutottak Neville szülei - Alice és Frank Longbottom -, akik a Szent Mungóban vegetálnak.

- Ez volt az, amit beadott Ginnynek is, amikor kiszabadítottuk Bellatrix Lestrange karmaiból?

Piton kiméren bólintott, és nem vett tudomást Ronról, aki magában motyogva hálát adott Piton főzetének, amiért húga megszta maradandó károsodás nélkül.

Pandora elkerekedett szemmel nézett végig rajtuk.

- Az a fiatal lány ilyen rettenetes dolgokat élt át?

- Háború volt - felelte szűkszavúan a bájitalmester, a nő megrendült vonásait figyelve.

- Ne aggódj! Ginny erős lány - jegyezte meg Harry.

- Hidd el, mindenre fel volt készülve, amikor Harryt választotta - tette hozzá Ron, de hallatszott a hangján, hogy tudatában van húga vállalásának súlyával.

Harry néhány szóban összefoglalta Pandora számára az elrblás történiáját. Némileg kihangsúlyozta Draco Malfoy szerepét, hogy a boszorkány érzékelhesse, milyen alakért felel az életével Piton, majd rátért, hogyan mentette meg mindkettejük életét a bájitalmester.

Pandora csillogó szemekkel figyelte a férfit néhány másodpercig, amíg az tünetőleg Albus Dumbledore portréját fixírozta, azon elmélkedve, hogy ideje lenne felrázni álmából az álomszuszék igazgatót. Mire újra feléjük fordult figyelme, a nő már újra Harryre függesztette ezüstszerű szeméit.

- Jó lenne, ha az aktuális tennivalókra koncentrálnánk! - szögezte le cinikusan. - Mivel valóban nem áll szándékomban lejártni magam egy ilyen jelentős szakmai eseményen, holnaptól minden nap elkészítjük a főzetet.

Ront megdermesztette a rémület.

- Nekem is részt kell vennem benne? - aggodalmaskodott.

- Jelen kell lenned, de szívesen lemondok a bájitalkészítő képességedről, Weasley, ám ha ragaszkodsz hozzá, tesztelhetjük rajtad az eredményt.

A fiú arca falfehérré vált, szeplői égő pöttyökként virítottak sápadt bőrén. Harry és Pandora azonban észrevette a férfi szemében a kaján villanást. Összenéztek, majd Harry megnyugtatóan hátba veregette barátját.

- Semmi gond, Ron - nyugtatgatta. - Én inkább Malfoyon próbálnám ki helyetted.

- Szombaton este bankett zárja a rendezvényt, melynek keretében átadják az év kitüntéseit. Jó lenne, ha a szórakozás nem vonná el a figyelmet a valódi feladatainkról: Megfigyelés alatt tartjuk a jelenlévőket, és megpróbáljuk kiszűrni közülük azokat, akik kapcsolatban állhatnak a volt halálfalókkal, vagy az Árnyakkal. Elsősorban a Durmstrang tanárai és a többi dolgozó között kell keresnünk, de a vendégek között is lesznek gyanúsítottak szép számmal.

- Kik azok az Árnyak? - csodálkozott Ron.

- Mindig voltak olyan támogatói is Voldemortnak, akik nem léptek a halálfalók sorába és végig a háttérben maradtak. Főleg az előkelő és gazdag halálfalók családtagjainak köréből kerültek ki, és arra számítottak, hogy a Voldemort hatalomra kerülésével megváltozó társadalmi rendből ők fognak majd

hasznot húzni. Sejtelmük sem volt róla, hogy ő csak addig szándékozott kihasználni politikai és anyagi befolyásukat, amíg megfelel a céljainak.

Ron és Harry elszánt arcot vágtak, míg Pandora arca ismét elkomorult.

- Mivel én a saját alakomban utazom, feltehetőleg megpróbálnak majd a közelembem férfózni, vagy megölni - folytatta Piton.

- Arról nem volt szó, hogy a testőrei leszünk - sűgta barátjának Ron, de a férfi szigorú pillantására nyomban elhallgatott.

- A cél az, hogy begyűjtsünk minden információt Malfoyékról, és az Árnyak szervezkedéséről. Gyanítható, hogy valamiféle akciót, vagy összeesküvést terveznek. Ha valaki gyanúsna bizonyul, el kell szeparálnunk a társaitól egy időre, amíg kiszedjük belőle, mit tud, és mi a szerepe. Az sem árt, ha eközben mindannyian életben maradunk.

- Milyen eszközökhöz akar folyamodni a kihallgatás során? - kérdezte aggodalommal hangjában a boszorkány.

- Megkínozza őket? - szörnyűködött Ron.

- A minisztérium felhatalmazott az *Imperius* átok használatára, és emléktörlésre is engedélyt adott, de ha elkerülhető, megelégszem a legilimencia és a *Veritaserum* alkalmazásával - felelte. - Remélem, mondanom sem kell, hogy Draco Malfoy tabu: semmilyen módon nem veszélyeztethetjük az életét. Legfeljebb kábítást, vagy bénítást használhatunk ellene. Narcissa Malfoy azonban felbukkanása esetén nyomban foglyul kell ejtenünk, hogy elvégezhessük az eskű megtörését.

- Logikusan hangzik - bólított Harry.

- Van még kérdés?

- Milyen módon álcázzuk magunkat? - kérdezte Ron. - Megint *Szűzfűlé-főzettel*?

- Az általam kifejlesztett, tartós hatású változat, amit Izlandon is használtunk, meg fog felelni a célnak. Ezúttal azonban én hozom a hajmintákat.

- De hát miért?

- Az idióta roxfortos barátaitok, vagy valamelyik Weasley alakja túl feltűnő lenne. Ha jelen lesz valamelyik Malfoy, azonnal rájön. Gondolod, hogy bárki bevinné, hogy magas szintű bájitaltant tanulnak? Idegen arcok kellene, úgyhogy muglik külsejét veszitek fel. - Pandora felé fordult. - Ha nem lenne veszélyben, nyugodtan viselhetné a saját külsejét, így azonban meg kell, hogy kérjem, ön is vegye majd be a főzetet.

- Természetesen beveszem, ha úgy látja, hogy szükséges ez az óvintézkedés. Megbízom az ítéletében.

A nő feltétlen beleegyezése láttán még Ron is abbahagyta a feltűnő fintorgást.

- Mára végeztünk. Holnap reggel nyolckor mindenkit várok a bájitallaborban - közölte Piton. Magához vette a mindvégig az íróasztalon fekvő jegyzethalmot, és tünetően olvasni kezdett, ügyet sem vetve immár a többiekre.

- Pandora, játszol velünk egy parti robbantós snapszlit? - kérdezte Harry, miközben feltápáskodtak.

- Szívesen.

- Szuper - vigyorgott rá a fiú. - Ron, ugye nem sietsz annyira?

- Küldök egy patrónust George-nak, hogy megkérdezzem megvették-e a jegyeket, és ha minden rendben, maradok még.

Mindhárman elhagyták a szobát, magára hagyva a papírjaiba mélyedt bájitalmestert.

Piton azon morfondírozott, milyen sokat változott az utóbbi egy évben Harry Potter. Amióta eltűnt róla a Sötét Nagyúr árnyéka, a fiatalember sokkal vidámabb és kiegyensúlyozottabb lett. A Roxfortban töltött hét év alatt összesen nem látta annyit nevetni, mint azóta. A fiatal Weasley azonban még így is sokkal éretlenebb volt. Nem szívesen ismerte el, de azért a maga módján ő is fejlődött: a természete ugyanolyan heves maradt, de a felelősséget már fel tudta fogni, és a hidegvérét is megőrizte a Grimseyn történt összetűzés alatt. Nagyon remélte, hogy nem lesz velük probléma az út során.

Pandorával egészen más volt a helyzet. A nő fiatal kora ellenére megfontolt és gyakorlatias, ami kellemes meglepetést okozott a magányos munkához szokott bájitalmesternek. Hogy éles helyzetben, idegen terepen hogyan állja meg a helyét, az azonban kérdéses volt. Ahogy felidézte magában a boszorkány ezüstösen ragyogó szeméit, szokatlan érzések árasztották el... Megpróbálta beazonosítani őket, ám ekkor...

- Khm...

Gondolataiból erőteljes torokköszörülés riasztotta fel.

Felpillantva Albus Dumbledore éber, áthatóan kék pillantásával találkozott tekintete. A mágus bizonyára figyelte már egy ideje, és Piton hálát adott neki, hogy a portrék nem képesek legilimenciára.

- Minden elismerésem, Perselus. Kivételes precizitással szerveztél meg mindent.

- Amivel csak lehetett, számoltam - tárta szét kezeit a professzor. - Méregjelző-főzetet is viszünk majd magunkkal, nem is beszélve az álságdetektorokról.
- Egy Subroza-szenzornak nem sok hasznát veszed a Durmstrangban, ahol minden sarokban titkok és hazugságok rejlenek - jegyezte meg a festmény.
- Viszont malíciamatutót viszek magammal, és figyelmeztetni fogom Pottert is, hogy hozza magával a gyanuszkópját.
- Ismerem a képességeidet, Perselus, de vajon a véletlen hatalmával is számoltál? - firtatta kétkedő pillantással a volt igazgató.
- Megtettem minden tőlem telhetőt. A többi már csak alkalmazkodás kérdése.
- Azért én továbbra is aggódom, amiért bemerészkedtek a sárkány barlangjába. Miként akarsz elkezdeni a keresést?
- Először is ápolom a kollegális kapcsolatokat: megismerkedem a vendégekkel, és felmérem a gyanús elemeket. Amint alkalom nyílik rá, megpróbálok minél több információt kihúzni a helyi viszonyokról Karol Kotyolov professzorból, a Durmstrang bájitalmesteréből. Néhányszor már találkoztam vele, nem hinném, hogy gondot fog okozni. A szakmai munkássága kiemelkedő, de szerencsénkre cseppet sem konyít az okklumenciához.
- Mi a terved a két fiatalemberrel?
- Nem szánok nekik komolyabb szerepet, mint ha a Roxfortban lennének, de remélem, a helyhez mért elővigyázatossággal járnak el. Azon kívül, hogy ellátják mellettem az inasok teendőit, az lesz a dolguk, hogy a többi segéd közül kiszűrjék a gyanús alakokat, és begyűjtsenek minden elszórt hírmorzsát. A mestereket és a tanárokat én szándékozom becserkészni.
- És mi a helyzet Pandorával?
- Távol akarom tartani őt mindenkitől, végül is nem tudjuk, ki állt a Grímseyn történt támadás hátterében. A szállásunk állandó felügyeletét bízom majd rá, legalább szemmel tarthatja az álságdetektorokat. Csak az előadásokon, és a főzési bemutatókon fog megjelenni, ahol egy tanítványnak mindenképpen muszáj. Nem téveszttem szem elől.
- Van valami konkrét terved az ifjú Dracoval és Narcissa Malfoy-jal?
- A fiút megbénítom, és azonnal törlöm az emlékezetét. Az anyját egy bejegyzetlen zsupszukulccsal biztos helyre visszük, hogy nyugodt körülmények között megtörhessük a Megszeghetetlen Esküt.
- Milyen helyre gondoltál?
- Az egyetlen számba vehető, feltérképezetlen hely, ahonnan nem lehet hoppanálni, a Titkok Kamrája mögött lévő Kígyófészek.
- Bízom benne, hogy sikerrel jártok majd - felelte elgondolkodva az idős varázsló, aggodalmasan csillogó szemekkel.

A következő napon Harry, Ron és Pandora már nyolc óra előtt a bájitallabor előtt várakozott. Amikor Piton feltűnt a folyosó kanyarulatában a Weasley fiú még lihegett, mert csak néhány pillanattal azelőtt engedte be Harry a házba. Ronnal ellentétben, Harry és Pandora feltűnő lelkesedéssel várták a bájitalfőzést, kihívásként tekintve a várható megmérettetésre. Piton komoran biccentett, és kitérte előttük az ajtót.

A bájitalmester enyhe kárörömmel konstataálta Ron fanciesali képét, ám értetlenül állt a másik kettő leplezetlen jókedve előtt. Semmi nem indokolta vidám hangulatukat, bár Potterről el tudta képzelni, hogy valamiféle büszkeséget érez a neki szánt *kitüntető* feladat miatt. Pandoránál inkább a kíváncsiságot, a nyitottságot, vagy a lelkes tudásvágyat sejtette indítóokként.

Ront azonnal az ajtó melletti íróasztal mellé parancsolta, hogy minél távolabb legyen a bájitalfőzéstől.

- Weasley, vedd elő pennát és pergament! - utasította a meglepett fiút. - A feladatod a következő: Mozzanatról-mozzanatra lejegyzed a főzet elkészítésének menetét, különös tekintettel arra, hogy milyen sorrendben, ki milyen munkafázist hajt végre. - Ron sután bólintott és kotorászni kezdett a vállán lógó feneketlen tarisznyában. Mióta Hermionéval járt, mindig tartott magánál írószerszámot. - Ajánlom, hogy ügyelj a részletekre, mert ellenőrizni fogom a munkád!

- Akkor nekem nem is kell részt vennem a főzésben? - kérdezte reménykedve.

- Ma még nem, de úgy jegyzetelj, hogy holnap te végzed majd Harry feladatait! Itt az alkalom, hogy végre megtanulj minőségi munkát végezni.

Ron tettere készen a pergamen fölé hajolt, Piton pedig a többiekhez fordult. A helyiség hátsó felét szelvében teljesen elfoglalta a munkaasztal, mely fölött a falat egy széles, fekete tábla foglalta el. Mindkét szemközti sarokban egy-egy tűzhely állt.

Harryt a munkaasztal mellé intette, az egyik tűzhelyhez pedig odaállította Pandorát, majd kezébe adott egy ezüstösen csillogó üstöt. Egyetlen intésére összetevők, mennyiségek és tennivalók összetett listája jelent meg a táblán.

- Minden tennivalót személyre szabottan fogok kiosztani, amíg mindenki elsajátítja a rá vonatkozó tennivalókat. A Durmstrangban már nem lesz idő ilyesmire, hiszen előadást kell tartanom közben, melynek legnagyobb részét a kifejlesztés menete tölti ki. Addigra már utalásokból is mennie kell a főzésnek.

Első lépésben Piton kikészítette Ronnal az üstöt, a mérleget, a mérőeszközöket, és a kész bájjal tárolására szolgáló fiókat, majd újra a pergamen mellé parancsolta.

Harry figyelmesen szemlélte a hozzávalókat, magában sorolva, melyiknél mikre kell majd ügyelnie. Valóban szokatlan bájjal volt, hiszen rengeteg ritka összetevő is szerepelt benne, melyek különleges bánásmódot igényeltek. Volt ott aprítani, porítani, morzsolni, préselni és reszelni való, sőt olyan is, amit mágiával aszalni kellett a megfelelő állag eléréséhez. Nekilátott, hogy elővegye az egyik falat borító, megszámlálhatatlan fiókkal ellátott tároló szekrényből a hozzávalókat.

A bájjalmester nekilátott a magyarázatnak. Először egyenként ecsetelte az alkotóelemek jellemzőit és előkészítési módjait, különös tekintettel a higany, az unikornisször, a csillagvirágszirom és a macskagyökér speciális adagolási veszélyeire.

Ezután lépésről lépésre elkészítette velük a *Postcruciatus-elixír*nek elnevezett főzetet. Minden apró mozzanatot a felügyelete alatt tartott, és ha kellett olykor kivette a kést Harry kezéből, vagy a keverőkanalat Pandorából, hogy megmutassa a megfelelő mozdulatot. Minden egyes alapanyagot és mennyiséget maga ellenőrzött, mielőtt az üstbe került volna. A férfi előadása részletes és lényegre törő volt, és a három segédnek el kellett ismernie, hogy a bájjalmester nem véletlenül birtokolja hosszú évek óta kitüntető címét.

Harry igyekezett a tőle telhető maximumot nyújtani, és büszkeséggel töltötte el, hogy csak egy-két kivételtől eltekintve hozzávaló esetében kellett Pitonnak beleavatkoznia a munkájába. Ron végig rendületlenül jegyzetelt. Pandora is jól boldogult az érzékeny ezüstmérleg, és a rengetegféle mérő- és adagolóedény használatával. Nem jelentett gondot számára a veszélyes, vagy mágikus anyagok kezelése sem, amivel hamar kivívta a férfi elismerő pillantásait.

A bájjal önmagában is nagyon bonyolult volt. Különösen rövid idő alatt kellett elkészíteni, néhány meglehetősen illékony összetevőnek köszönhetően, de nehézségét mégis az elkészítés utolsó stádiumában elvégzendő varázslat adta, mely által képessé vált rá, hogy semlegesítse a Cruciatus átok hatásait.

Már majdnem dél lett, mire minden összetevőt hozzáadtak. Ekkor a főzet először felvette a higany színét és állagát, majd amint Piton az utolsó varázslatot is elmormolta monoton hangon az üst fölött, a folyadék fokozatosan elveszítette fényét, és sötétedni kezdett. Mire az elixír szobahőmérsékletűvé hűlt, jellegzetes, sűrű, grafitzürke masszává vált.

- Végre készen van - sóhajtott közelebb lépve Harry. Azonnal felismerte a főzetet.

- Honnan tudhatjuk, sikerült-e? - kukucskált át a válla felett Ron, aki már alig várta, hogy letehesse végre a pennát.

- A fényhatás a bizonyíték rá, hogy a varázslat hatott a főzetre. A végeredménynek pontosan ilyennek kell lennie - nyugtatta meg Piton.

- Elsőre egész jó teljesítmény, nem gondolja? - fordult hozzá Pandora. Lerítt róla a büszkeség, akárcsak Harry széles mosolyáról.

A bájjalmester szívesen elvette volna a kedvüket az örömködéstől, és az orruk alá dörgölte volna, hogy a beavatkozása nélkül kudarcot vallottak volna, de a nyílt tekintetek láttán inkább visszafojtotta megszokott beidegződéseit.

- Valóban. Meglepően jól teljesítettek. - Piton arca nem tükrözte a többiek lelkesedését. - Weasley, kérem a jegyzeteit! Holnap reggel ugyanitt találkozunk.

A bájjalmester lezártnak tekintve a beszélgetést, hátat fordított, és nekilátott kiporciózni a grafitzürke folyadékot. Fél szemmel figyelte, amint Harry, Ron és Pandora jókedvűen elhagyják a labort, és könnyedén csevegve a konyhába indulnak ebédet készíteni. Amikor az utolsó fiólat is lezárta, maga elé vette a pergamenlapokat, hogy ellenőrizze, milyen munkát végzett a Weasley fiú.

Igyekezett a feladatára koncentrálni, ám nem sokáig tudta kizárni elméjéből az újra és újra előtölködő gondolatokat. Nem tagadhatta, hogy várakozásain felül sikerült az első főzés. Meglepte, hogy még Ron is igyekezett megfelelni az elvárásainak, holott ez egyszer sem fordult elő a bájjaltanórák alatt. Harry is jó munkát végzett, amit azonban el is várt az utóbbi évben történt rengeteg közös főzés eredményeképpen. Pandora pedig majdnem tökéletes asszisztensnek bizonyult. Végig kizárólag a bájjalmester utasításaira koncentrált, maximális precizitással végezte a dolgát, mindössze a rutin hiányzott a munkájából. Néha olyan volt, mintha Piton minden szavát és rezdülését érzékelt volna, habozás nélkül tudta, mikor mit kell tennie.

Néhány rutinos pálcamozdulattal két másolatot készített a kijavított jegyzetről. Azután piros tintával kiemelte egyikén Ron, a másikon Harry, a harmadikon Pandora feladatait. Mindhárom tekercest a hóna alá csapta, és kilépett a labor ajtaján.

Az ínycsiklandó illatok már messziről jelezték, hogy elkészült az ebéd. A konyhában meg volt terítve, és a két fiú foglalt helyet az asztal egyik végében.

- Pont jókor érkezett - mosolygott a belépőre Pandora, levesestállal a kezében.

Piton leült az asztal másik végére, és a tekerceket társai tányérja mellé reptette.

- Mi ez? - kíváncsiskodott Harry.

- Házi feladat. Holnapra mindenki tanulja meg a *Postcruciatius-elixír* elkészítésének menetét! Mindenki elsősorban a saját feladataira koncentráljon, de elvárom, hogy a többiek minden apró tennivalójával is tisztában legyenek! Ha valamelyikünk nem tud megjelenni, akkor is el kell tudnunk készíteni a főzetet, ezért minden mozzanatot fejből kell ismerni. - Ron feltűnően izegni-mozogni kezdett, mire a férfi élesen a szemébe nézett. - Persze tőled nem várom el, hogy egyedül készítsd el, Weasley. - Pillantása végigvándorolt társai vonásain. - Holnap még ugyanebben a felállásban dolgozunk, de a következő napon kísérletképpen szerepcsere lesz: Weasley fogja előkészíteni a hozzávalókat, Harry adagol, Pandora pedig sorolja a tennivalókat, ha nincs ellenére. - A boszorkány beleegyezően bólintott, miközben mindenkinek szedett az ételből. - Erre is két nap gyakorlási időt szánok. Ha mind a két felállásban jól sikerült a főzet, szombatra mindenki kimenőt kap.

- Köszönjük! Nagyon rendes magától! - ragyogott fel Harry arca, Ron pedig tele szájjal kurjantott egyet, ami így bugyborékolásba fulladt.

Piton a szeméit forgatta a két fiú alig elfojtott örömmámora láttán, Pandora azonban széles mosollyal csatlakozott a vidám fiatalokhoz.

Miközben az ételt kanalzták, a fiatalok már a szombati közös mozizást tervezték, Piton pedig azon morfondírozott, vajon mihez kezd majd a szabadnapjával Pandora.